

PARAULA I VIDA

«Emigrants menors d'edat, vulnerables i sense veu»

Aquest és el tema triat pel Papa Francesc per a la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat, que celebrem aquest diumenge. Ell vol focalitzar l'atenció en els més petits entre els petits, subratllant que molt sovint, els nens arriben sols als països de destinació i no essent capaços de fer escoltar la pròpia veu, esdevenen fàcilment víctimes de greus violacions dels drets humans. Cal atendre els emigrants menors perquè «són menors, estrangers i indefensos —diu el Papa—; per diverses raons, són forçats a viure lluny de la seva terra natal i separats de l'afecte de la seva família».

La celebració de Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat té el seu origen en 1914 pensant en els emigrants italians d'aquell moment. La sensibilització sobre el fenomen de l'emigració i les obres pastorals per als emigrants i per a la formació dels missioners va portar a celebrar ja el 1915 la 1a Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat. Certament l'emigració és un fenomen mundial que afecta tots els continents i que no concerneix exclusivament persones a la recerca de treball o de mi-

llors condicions de vida per a ells, i sobretot per als seus fills, sinó també adults i menors que fugen de veritables tragèdies com la guerra, la persecució religiosa i ideològica, les discriminacions i altres vulneracions dels drets humans. No podem negligir algunes dades esfereïdores: durant el 2016, un total de 4.655 refugiats i immigrants indocumentats han mort en el seu intent de creuar el Mediterrani, i representa gairebé 1.100 morts més que el 2015, segons les dades de l'Organització Internacional per a les Migracions (OIM). I durant el 2016 han arribat a Europa per mar 345.440 refugiats i immigrants indocumentats, molts d'ells nens. D'acord amb aquesta font, 171.264 persones van arribar a Grècia i 168.542 a Itàlia. I el 2015, els qui havien aconseguit trepitjar sòl comunitari foren uns 883.393 refugiats i immigrants il·legals.

Pensant en els menors, el Papa Francesc proposa que els esforços se centrin «en la **protecció**, en la **integració** i en **solucions estables**». Per tant, caldria adoptar les mesures necessàries per assegurar-los protecció i defensa, ja que aquests nois i noies acaben amb freqüència al carrer, abandonats a si mateixos i víctimes d'explotadors sense escrú-

pols que, més d'una vegada, els transformen en objecte de violència física, moral i sexual. També caldria adoptar polítiques adequades d'acollida, assistència i inclusió, i no més impedir-los l'entrada, així com actuar en les causes que provoquen l'emigració. Es requereix una visió de futur, que sàpiga projectar programes adequats per a les zones d'origen dels emigrants afectades per la inestabilitat i per les més greus injustícies, perquè a tots se'ls garanteixi l'accés a un desenvolupament autèntic que promogui el bé dels nens i les nenes, esperança de la humanitat. Pensant més en concret en els menors d'edat emigrants, el Sant Pare ha fet una crida contra l'exclusió: «Tocar el pobre pot purificar-nos de la hipocresia. (...) Els refugiats potser molts els consideren exclosos. Però, són els nostres germans! El cristià no exclou ningú, dona un lloc a tots, deixa venir tothom». I recomana a tots i especialment als voluntaris que no ens cansem de donar amb audàcia un bon testimoni de l'Evangeli, que ens crida a reconèixer i a acollir el Senyor Jesús, present en els més petits i vulnerables.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El proper Encontre europeu de Taizé es farà a Basilea (Suïssa)

El Gmà. Alois va anunciar a Riga que el proper Encontre europeu de Joves de Taizé es farà el proper cap d'any a Basilea (Suïssa).

El Gmà. Alois va encoratjar els joves a trobar la pròpia identitat, respectant els pobles i països petits, perdent la por a integrar persones i cultures de les persones refugiades i immigrants, per poder donar una resposta conjunta a tota Europa. El Gmà. Alois va fer una crida a l'Església europea per trobar una posició comú i respondre també al problema dels immigrants i va voler fer propostes per trobar el camí de l'esperança que inclouen viure la vida amb senzillesa, superant les divisions i construint la fraternitat. La comunitat de Taizé ha volgut donar veu i presència a les esglésies i països petits d'Europa amb la trobada a Riga.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ha tornat el Nadal

He viscut la festa de Nadal. L'Església ens ha acompanyat de nou fins a la cova de Betlem i ens ha introduït en el seu àmbit màgic. L'escena és sempre la mateixa i estem acostumats a repetir-la cada any: l'Infant Jesús posat en una menjadora davant la mirada amorosa de Maria i Josep, amb la companyia del bou i la mula i l'actitud respectuosa dels pastors i dels mags, en una cova senzilla, oberta, pobra, lluminosa. Cadascú de nosaltres està cridat a aturar el devenir precipitat de la vida, a mirar amb ulls admirats de contemplació i penetrar cada vegada més el misteri immens i inefable que s'amaga en aquesta escena.

És Jesús, signe de la benevolència amorosa de Déu que no es desentén de la humanitat que Ell ha creat i li ofereix la seguretat de la seva presència salvadora. És Jesús, mostra de la fidelitat incondicional de Déu que no desespera de la humanitat i que enmig de les situacions més inhumanes segueix confiant en els seus fills escampats pel món i fa possible una i altra vegada que cada persona, sigui on sigui, obri els ulls i el cor al perdó, a la pau, a la vida. És Jesús, fruit sublim de la nostra humanitat, obra del Pare entre nosaltres, que ha viscut amb plenitud l'Esperit de Déu en l'amor i la pobresa, i ha iniciat així el camí de la humanitat renovada, obrint la porta d'una vida nova per a

tothom. És Jesús, que amb la seva Paraula, la seva Vida i la seva Pasqua posa a plena llum la realitat de tants homes i dones escampats pel món i per la història, amagats i anònims, que són fidels en el seu cor a l'Esperit de Déu, i amb la seva vida fan possible la pau, el diàleg, el perdó i la justícia, i són els germans i les germanes i la mare de Jesús.

La imatge senzilla de l'Infant Jesús amaga i revela el misteri immens de l'amor de Déu i de la nostra vida humana. És llum per a la humanitat sencera, crida a l'amor i a la pau, do definitiu de Déu.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

«Emigrantes menores de edad, vulnerables y sin voz»

Este es el tema elegido por el Papa Francisco para la Jornada Mundial del Emigrante y del Refugiado, que celebramos en este domingo. Él quiere focalizar la atención en los más pequeños entre los pequeños, subrayando que muy a menudo, los niños llegan solos a los países de destino y no siendo capaces de hacer escuchar la propia voz, se convierten fácilmente en víctimas de graves violaciones de los derechos humanos. Hay que atender a los emigrantes menores porque «son menores, extranjeros e indefensos —dice el Papa—; por diversas razones, son forzados a vivir lejos de su tierra natal y separados del afecto de su familia».

La celebración de Jornada Mundial del Emigrante y del Refugiado tiene su origen en 1914 pensando en los emigrantes italianos de aquel momento. La sensibilización sobre el fenómeno de la emigración y las obras pastorales para los emigrantes y para la formación de los misioneros llevó a celebrar ya en 1915 la 1.ª Jornada Mundial del Emigrante y del Refugiado.

Ciertamente la emigración es un fenómeno mundial que afecta a todos los continentes y que no concierne exclusivamente a personas en busca de trabajo o de mejores condiciones de vida para ellos, y sobre todo para sus hijos, sino también adultos y menores que huyen de verdaderas tragedias como la guerra, la persecución religiosa e ideológica, las discriminaciones y otras vulneraciones de los derechos humanos. No podemos desatender algunos datos escalofriantes. Durante 2016, un total de 4.655 refugiados e inmigrantes indocumentados murieron en su intento de cruzar el Mediterráneo, y representa casi 1.100 muertes más que en 2015, según los datos de la Organización Internacional para las Migraciones (OIM). Y durante el 2016 han llegado a Europa por mar 345.440 refugiados e inmigrantes indocumentados, muchos de ellos niños. De acuerdo con esta fuente, 171.264 personas llegaron a Grecia y 168.542 a Italia. Y en 2015, quienes habían conseguido pisar suelo comunitario fueron unos 883.393 refugiados e inmigrantes ilegales.

Pensando en los menores, el Papa Francisco propone que los esfuerzos se centren «en la **protección**, en la **integración** y en **soluciones estables**». Por tanto, habría que adoptar las medidas necesarias para asegurarles protección y defensa, ya que estos chicos y chicas terminan con frecuencia en la calle, abandonados a sí mismos y víctimas de explotadores sin escrúpulos que, más de una vez, los transforman en objeto de violencia física, moral y sexual. También habría que adoptar políticas adecuadas de acogida, asistencia e inclusión, y no sólo impedirles la entrada, así como actuar en las causas que provocan la emigración. Se requiere una visión de futuro, que sepa proyectar programas adecuados para las zonas de origen de los emigrantes afectadas por la inestabilidad y por las más graves injusticias, porque a todos se les garantiza el acceso a un desarrollo auténtico que promueva el bien de los niños y niñas, esperanza de la humanidad. Pensando más en concreto en los menores de edad emigrantes, el Santo Padre ha hecho un llamamiento contra la exclusión: «Tocar el pobre puede purificarnos de la hipocresía. (...) Los refugiados quizás muchos los consideran excluidos. Pero, ¡son nuestros hermanos! El cristiano no excluye a nadie, da un lugar a todos, deja venir a todos». Y recomienda a todos y especialmente a los voluntarios que no nos cansemos de dar con audacia un buen testimonio del Evangelio, que nos llama a reconocer y acoger el Señor Jesús, presente en los más pequeños y vulnerables.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Participar a l'Encontre de Taizé, una experiència que impressiona els joves Txt d'Urgell

Elis nois i noies del grup Txt d'Urgell que han viatjat a l'Encontre europeu de Taizé a Riga han viscut una experiència que els ha marcat profundament. Van participar del 28 de desembre a l'1 de gener, amb intensitat, de les pregàries i les reflexions matinals, de les pregàries i meditacions conjuntes en el Centre Kipsala del Pavelló Arenas de Riga, i van compartir els àpats que els ha ofert l'organització, convivint amb les famílies d'acollida amb gran simplicitat i superant les dificultats d'entesa. Tot mirant de comprendre millor una cultura molt allunyada de la seva i han après a respectar la diferència.

La Berta Alriol hi ha participat per primera vegada i per a ella l'experiència de l'Encontre europeu a Riga «s'ha de viure», «perquè estem coneixent diferents confessions cristianes, també els ritus jueus... i d'altra banda, gent de tants llocs diferents, que t'ajuda a comunicar, a obrir-te. Has d'obrir la teva ment i a més, necessites trobar una manera de parlar amb ells, i l'anglès ha estat una salvació. L'experiència d'aquestes pregàries comuns amb tanta gent diferent m'ha deixat impressionada». Samir Eduardo Muza, del grup Txt de Ribes de Freser, va viure l'Encontre a València i enguany tenia moltes ganes d'anar a Riga: «La veritat és que l'experiència ha superat el que imaginava. M'he adonat que l'organització sempre és impecable, que les famílies t'esperen, la gent és molt maca... i m'impresiona una cosa; a nosaltres ens ha acollit una família molt humil i estem una mica lluny del centre... però és molt maco, de veritat. Ells són humils, i la casa és molt petita, i la mestressa ens ha deixat la seva pròpia habitació i ha anat a dormir en la de la

seva mare, el menjar no és de luxe, més aviat humil... Ens donen el poc que tenen i això s'ha d'agrair molt. Ens obren casa seva i ho fan de cor, a nosaltres i a milers de persones que han vingut a Riga, i aquest gest ens permet als joves repetir cada any. Els tallers de cultura i les pregàries... tot és profund i et permet connectar amb tu i pensar sobre qui ets i què fas amb la teva vida. Per a mi és una experiència genial.»

Després de la pregària final i de compartir la meditació per la pau, i alguns moments simbòlics, com la participació en la trobada del grup d'espanyols i les reflexions amb un germà de Taizé, l'experiència va culminar el dissabte dia 31 de desembre amb el sopar festiu amb les famílies, i a deu minuts de les dotze van fer plegats la vetlla de pregària per la pau del món a la parròquia d'acollida, l'Església evangèlica-luterana de la Creu, i després es va iniciar la Festa de les Nacions, on cada grup d'origen va expressar amb cants i amb balls la seva identitat cultural.

El dia primer de l'any 2017 va començar amb la celebració de la litúrgia luterana a la parròquia d'acollida i més tard, va tenir lloc una celebració eucarística catòlica, presidida per Mn. Ivan Ayala. Al migdia, les famílies van convidar a dinar els joves i després van emprendre el retorn.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El perdó és el senyal més visible de l'amor del Pare, que Jesús ha volgut revelar al llarg de tota la vida» (16 de desembre).

@Pontifex: «Us dono les gràcies pel vostre afecte. No us oblideu de resar per mi» (17 de desembre).

@Pontifex: «L'Església no creix per proselitisme, sinó per atracció» (7 de desembre).

@Pontifex: «Jesús ha donat sentit a la meua vida aquí a la terra, i em dona esperança per a la vida futura» (6 de desembre).

Càritas Catalunya multiplica el seu ajut a les famílies en situació de pobresa

Càritas Catalunya ha presentat els resultats del suport en el darrer any, amb un informe que s'ha fet públic a l'entorn de Nadal, sota el títol «Fràgils. L'alimentació com a dret de la ciutadania», en el que explica que s'estan augmentant els esforços per donar suport a les famílies que ho necessiten, apostant per les targetes de prepagament per entendre que fomenten l'autonomia del usuari i es fa més eficient el servei, evitant que hi hagin aliments que es perdin. Aquesta tendència, més remarcada en ciutats grans, també és la que es manifesta arreu de Catalunya.

Càritas ha atès 343.513 persones arreu de Catalunya. El 64% de les llars ateses són de famílies amb fills, i el 25% són persones que viuen soles. De les famílies amb fills, un 17% són famílies mono-

parentals, i un 47% son famílies de parella amb fills. El 30% no tenen una llar digna, i el 31% de les persones ateses són menors de 30 anys. El 49%

de les persones ateses són dones i el 63% de les persones tenen entre 30 i 64 anys.

Càritas Catalunya conclou que vivim en un sistema econòmic injust, amb una redistribució desigual de la renda que fa que malgrat el PIB ha crescut en els darrers anys (el 2015 ho va fer en un 2,6%), això no ha suposat una reducció semblant de la taxa de pobresa, que solament s'ha reduït en un 0,1%. L'atur juvenil de l'any 2013 va multiplicar per quatre l'atur de l'any 2008, i ha passat a ser d'un 50%.

Càritas incrementa el nombre de projectes cada any que passa, particularment en la cobertura de necessitats bàsiques i la reintroducció en l'àmbit laboral. I el nombre de voluntaris també s'incrementa en un 6,6%: avui són 12.333.

Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat

Aquest diumenge 15 de gener, se'ns convida a la reflexió i a la pregària tot celebrant la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat, una mirada aquest any cap els més febles i desprotegits que viuen en primera persona aquesta problemàtica mundial, així ho recull el títol de la Jornada d'enguany que ho deixa ben clar: «**Menors migrants. Vulnerables i sense veu. Repte i esperança.**»

El Papa en el missatge de la Jornada que adreça a l'Església i també a la comunitat mundial ho diu ben alt i clar, aquesta situació que ens afecta a tots, cadascú des de les seves responsabilitats, no podem girar-nos d'esquena i voler oblidar i disconnectar d'aquesta problemàtica. La nostra societat sembla estar vacunada contra aquesta rea-

litat que ens hauria d'impactar i no deixar-nos indiferents, les imatges d'infants sols, vagant amb la mirada perduda en llargues files que no tenen final, o posats en fràgils barques que busquen una terra nova, una nova oportunitat. Algú recorda la imatge del nen sirí de tres anys, l'Aylan, mort bocaterrosa a la platja de Turquia? aquella imatge viral que va durar pocs mesos en la nostra consciència i la dels nostres mandatariis.

Ens diu el Missatge del Papa Francesc que cal una atenció pels més petits, no ens podem omplir la boca dels Drets dels Infants, quan molts nens són obligats a emigrar, de vegades sense família, on són les víctimes de tot allò que els deshumanitza i els converteix en una mera mercaderia humana, no hi ha dret, així ells són «vulnerables i sense

veu», ens toca a nosaltres homes i dones de l'Església a ser el seu escut protector i la seva veu que clami per una fi a aquesta «deportació» silenciosa de mils de milers de persones i d'infants. Sens dubte és un dels grans reptes per a la nostra Església i per a la nostra societat, però a més perquè som persones de fe no podem deixar de tenir esperança en poder-ho resoldre.

A tothom ens ha agradat l'encíclica *Laudato si'* que parla de natura, de creació, molts diuen que és un text molt bonic... però també ens demana de construir i cuidar la casa comuna, que és també la dels refugiats, la dels immigrants i la dels infants desplaçats. Què hi fem? Hi ajudem? O també nosaltres els cristians estem «vacunats» contra aquesta situació d'injustícia? Els Bisbes (Comissió

Episcopal de Migracions de la CEE) en el seu missatge per a aquesta Jornada també ens ho demanen «*Fem una crida a les nostres comunitats perquè estiguin atentes a aquest fenomen, que forma part de les noves esclavituds, i ofereixin els recursos humans, pastorals i materials per respondre a aquest desafiament, especialment dolorosos, per afectar els nens, les persones més desvalgudes i, per això, les més necessitades de protecció i ajuda.*»

I si encara ens queda dubtes de quina ha de ser la nostra actitud, recordeu aquesta cita evangèlica «*Qui acull un d'aquests infants en nom meu, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat*» (Mc 9,37).

Mn. Jaume Mayoral

Delegat de Càritas Diocesana

AGENDA

- ▶ **Del 14 al 19 de gener.** Visita de la Coordinadora de les Conferències Episcopals per a l'Església a Terra Santa. Hi participa en nom de la CEE, Mons. Joan-Enric Vives.
- ▶ **20 de gener:** Sant Sebastià.
— **20 de gener.** Encontre de Rectors i Formadors de Seminaris Menors a Madrid. Fins al dia 22 de gener.
- ▶ **21 de gener.** Assemblea de Mans Unides.
- ▶ **Del 23 al 28 de gener.** Trobada de Directors Espirituals. Escuela Española a Roma.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. St. Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; sta. Leonil·la, mr.; sta. Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. A Tortosa: sant

Ildefons, bisbe; a Urgell: sant Jaume Hilari Barbal, rel. i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prev., i Serveieu, monjo, mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Se-

bastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259).

22. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1C 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.

Diumenge II de durant l'any

COMENTARI

Mireu l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món

La crida divina ve de lluny: *El Senyor m'ha format des del si de la mare*; però la presa de consciència té lloc quan el cridat s'ha sentit honorat de saber-se servent del Senyor.

El 2n Cant del Servent (*Is 49,1s*) destaca la dimensió universal: *És massa poc que siguis el meu Servent per restablir les tribus de Jacob. T'he fet llum de tots els pobles.*

La reivindicació de Pau dient *ser apòstol de Jesucrist per voler de Déu* no és bogeria sinó consciència viva de qui veu el fruit del seu treball apostòlic com a certificat de la seva investidura divina: *Vosaltres sou el segell que certifica el meu apostolat (1Co 9,2).*

La Comunitat de Corint és vista com:

- *l'Església de Déu que és a Corint* perquè encarna el Poble de Déu universal;
- *els santificats en Crist Jesús* amb santedat ontològica rebuda pel Baptisme;
- *cridats a ser-li consagrats* amb vocació a la santedat moral com a Poble de Déu;
- *en unió amb tots els qui invoquen pertot arreu el nom de Jesucrist* com a membres de l'Església universal.

En boca del Baptista l'evangeli presenta Jesús com «*l'anyell de Déu*» que pren damunt seu el pecat del món. Aquest títol evoca:

- referència al *Servent del Senyor* que porta damunt seu els pecats de tots (*Is 53,12*);
- referència a l'*Anyell* que els vencerà perquè és *Senyor de senyors* (*Ap 17,14*);
- referència a l'autèntic *Anyell pasqual* que és *Crist, el nostre Anyell pasqual immolat* (*1Co 5,7*); *Vaig veure un Anyell dret i degollat digne de rebre tot poder* (*Ap 5,6.12*).

El testimoni Joan ho ha vist i dona testimoni que aquest és el Fill de Déu. Per això diu que és *Jesús qui bateja amb Esperit Sant.*

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

► Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, / ho sabeu prou, Senyor. R.

► Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»

Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

► Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.

Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

► Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo." Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.»

Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ése es el que ha de bautizar con Espíritu Santo." Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que éste es el Hijo de Dios.»